

29 juli 2012

Een polyester-dak is kwetsbaar

Alle kunststoffen zijn gevoelig voor de ultraviolette straling van het zonlicht. Er treedt een soort verwerking op die op de lange duur funest wordt. Dat geldt ook voor het onbeschermd deel van het polyester Eribelle-dak.

Staat de Eribelle het grootste deel van het jaar in een caravan-stalling, dan zal de schade gering zijn. Maar onze oude Eribelle van 1989, met meerdere voorgaande eigenaars, is kennelijk overwegend een 'buiten-slaper' geweest: het polyester is flink verweerd, er zijn zelfs ronduit voze plekken. Het verbaast mij daarom dat dit verschijnsel niet eerder aan de orde is geweest in onze voortreffelijke Eribelle-site. Ik denk daarom dat het nuttig is om dit onderwerp eens aan te slingeren, en doe u een verslagje van mijn ervaring.

Allereerst natuurlijk grondig schoon maken. Daarna een minutieuze inspectie van het polyester-oppervlak, echt centimeter voor centimeter. Blijft het bij een heel enkel gaatje, dan kan dit nog wel gerepareerd worden met een speciale (mono-moleculaire) polyester-pasta, aangemaakt (en goed gemengd) met enkele druppels harder.

In mijn geval was daar geen beginnen meer aan; de verwerking en des-integratie waren te ver gevorderd. Ik heb toen alle zwakke en voze plekken 'gewapend' met een sterke tape.

Er bestaan nogal wat typen en soorten brede tape. Ook de hele dunne tapes zijn vaak nog behoorlijk sterk, en hebben het voordeel dat ze geheel onmerkbaar zijn onder de verf die daar later over heen gaat. In mijn geval waren er zo veel zwakke plekken in het polyester dat ik heb gekozen voor een zeer sterke textiel-tape (links op de foto). Met een zorgvuldige afwerking kan ook dat later zo goed als onzichtbaar worden.

Het is nog wel een hele kunst om de tape volkomen strak op het polyester-oppervlak te krijgen. Er willen nog wel eens kleine lucht-kamertjes onder blijven zitten die later als bobbeltje zichtbaar blijven. Remedie: de tape dubbel buigen, en vanuit het midden naar de buiten-rand aan drukken, heel langzaam aan. Mocht achteraf blijken dat er toch nog een bobbeltje is ontstaan, prik het bobbeltje 'lek' met een naald, en druk de lucht er uit.

Dan komt het schilderen. Ook als geen tape-behandeling nodig is,

is dat schilderen volgens mij toch noodzakelijk om het polyster-dak een lange levensduur te bezorgen. Zelf schilder ik gewoon met de kwast. Er zijn natuurlijk ook veel verfspuit-artiesten met de benodigde apparatuur.

Eerst de grondverf voor kunst-stoffen. Dat is absoluut nodig op een kunst-stof oppervlak. Er bestaan heel wat goede producten op dat gebied, ik laat hier alleen maar zien wat ik heb gebruikt. Altijd iets verdunnen met juiste verdunner, dat geeft een mooi glad resultaat.

Voor de aflak heb ik poly-urethaan verf gebruikt. Het duurt lang voor die echt goed hard (dat is iets anders dan droog !) wordt, maar dan is het ook een zeer harde duurzame laag. De verf-boer kan met zijn kleur-machine de juiste kleur geven aan de lak : RAL9001.

Ook de aflak een tikje verdunnen. Officiëel moet dat met methyl-ethyl-keton, maar ik heb geconstateerd dat het ook uitstekend gaat met gewone zuivere petroleum.

Na afloop zag het er als volgt uit :

